

Bài Học 8

*13 Tháng 11–19 Tháng 11

Giô-áp: Người Hùng Mà Yếu Của Đa-vít

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: 2 Sa-mu-ên 2:17-23; 3:23-27; 2 Sa-mu-ên 11:15-25; 20:7-11; 1 Các Vua 1.

Câu Gốc: “Các đường lối của loài người đều chánh đáng theo mắt họ; song Đức Giê-hô-va cân nhắc cái lòng” (*Châm ngôn 21:2*).

Câu chuyện của Giô-áp là một chuyện về quyền lực chính trị, sự trung tín không đúng chỗ, ganh tị, và cứng lòng. Việc xảy ra vào lúc khả năng sinh tồn của một nước không lệ thuộc vào chính phủ mạnh và một chương trình hưu bổng tốt. Những người mạnh sẽ sống sót, nhưng những người yếu sẽ lu mờ mau chóng. Trong thời gian Giô-áp làm đồng sĩ và tướng của Đa-vít thì Y-sơ-ra-ên trở thành một quốc gia.

Thời các quan xét có nhiều những cuộc tranh chấp trong và giữa các chi phái. Các vua (bắt đầu với Sau-lơ và tiếp tục với Đa-vít và Sa-lô-môn) đã thống nhất Y-sơ-ra-ên. Nhưng Kinh Thánh cho thấy rõ hàng trăm năm tranh chấp giữa các chi phái sẽ không biến mất trong ba mươi hay bốn mươi năm. Cuộc đời của Giô-áp, như đã thấy trong Kinh Thánh, thì đầy những chiến tranh, hận thù, và sát nhân.

Chúng ta có thể không tham gia vào những việc như Giô-áp. Nhưng chúng ta có thể đương đầu với những khía cạnh xấu của bản tính chúng ta khi đọc chuyện Giô-áp. Gương tiêu cực của Giô-áp – một người mạnh mà yếu của Đa-vít – giúp chúng ta hiểu một vài lỗi lầm trong bản tính mình và tìm giải pháp duy nhất để sửa đổi: Đức Chúa Giê-su.

Việc Gia Đình

Giô-áp có liên hệ với gia đình của Đa-vít (1 Sử ký 2:13-17). Ông lãnh đạo các quân lính của Đa-vít. Nhưng chúng ta biết bản tính thật của Giô-áp trong 2 Sa-mu-ên 2. Sau-lơ và Giô-na-than đã tử trận. Giu-đa mau chóng tôn Đa-vít làm vua. Áp-ne là người ngang hàng với Giô-áp trong đạo quân của Sau-lơ, còn sống sót sau cuộc chiến mà Sau-lơ và các con trai ông đều tử trận.

Áp-ne và Đa-vít có cùng một lịch sử. Áp-ne là người lãnh đạo quân lính của Sau-lơ để lũng bắt Đa-vít. Áp-ne không chấp nhận người mà ông đã đi lũng bắt làm vua. Vì thế Áp-ne đặt Ích-bô-sét (câu 8, 9), người con duy nhất còn sống sót của Sau-lơ, lên ngai vàng. Sau đó, ông bắt đầu một cuộc giao chiến với Đa-vít. Y-sơ-ra-ên có nhiều quân lính hơn, nhưng nước của Đa-vít hùng mạnh hơn.

Xin đọc 2 Sa-mu-ên 2:17-23 và viết một đoạn bình luận ngắn về việc xảy ra.

A-sa-ên, em của Giô-áp, trong cuộc giao chiến đã đuổi theo Áp-ne một cách thiếu khôn ngoan. Áp-ne cảnh cáo chàng nhiều lần đừng đuổi theo nữa. Nhưng chàng trẻ tuổi cứng đầu không nghe. Vậy, Áp-ne giết chàng vì tự vệ. Giô-áp không bao giờ quên biến cố này.

Sau một thời gian, Áp-ne ý thức rằng mọi việc không thuận lợi dưới triều Ích-bô-sét, là một vua rất yếu đuối. Vì thế ông bỏ vua để đến cùng Đa-vít và hứa sẽ thuyết phục những chi phái khác nữa (2 Sa-mu-ên 3:1-22). Giô-áp không có mặt lúc đó. Khi Giô-áp trở về và tìm hiểu xem việc gì xảy ra, ông rất bức tức.

Theo 2 Sa-mu-ên 3:23-27, Giô-áp hành động thế nào về sự thay đổi này đã làm ông rất bức tức? So sánh điều Giô-áp nói cùng Đa-vít với lý do thật tại sao Giô-áp giết Áp-ne? Xin đọc 2 Sa-mu-ên 3:30. Giô-áp nói gì về những lý do hành động của Áp-ne? Điều này bày tỏ gì về Giô-áp?

Có lẽ Giô-áp tin rằng ông giúp Đa-vít khi giết Áp-ne. Điều này nói lên một điều quan trọng. Hãy nghĩ về hành động của bạn. Có những lý do thật nào cho một số hành động của bạn? Còn về những lý do bạn dùng để bào chữa cho hành động mình? Bạn có thể học thế nào để biết sự khác biệt giữa hai điều này trong khi thật sự chúng khác nhau?

Giá Của Tội Lỗi

Dường như Đa-vít không thể làm gì ngay lập tức về sự sát hại Áp-ne. Nhưng Đa-vít công khai than khóc Áp-ne và trách Giô-áp về hành động của ông (2 Sa-mu-ên 3:28-35). Để tránh các nan đề trong tương lai, Giô-áp cố gắng lấy lòng Đa-vít càng nhiều càng tốt. Ông cố gắng nhiều để làm lợi cho Đa-vít. Ông sẵn sàng làm những việc xấu xa cho Đa-vít. Nhưng làm việc để lấy lòng người nào thay vì thật sự cố gắng để làm điều phải thường hủy hoại lương tâm của một người. Nếu điều đó xảy ra nhiều lần, thì tiếng nói lương tâm càng ngày càng trở nên chai lì hơn. Cuối cùng, chúng ta sẽ không thể đứng vững trước điều thật quan trọng.

Tội lỗi cũng hủy diệt lòng tín nhiệm của người khác nơi chúng ta. Nguyên tắc này được bày tỏ nhiều lần trong cuộc đời Đa-vít. Vì tội phạm đến Bát-sê-ba và U-ri, Đa-vít không thể điều khiển các con mình. Thật ra Đa-vít đã được tha thứ, nhưng bản tính ông đã bị hủy hoại. Con trai trưởng của ông hãm hiếp em gái cùng cha khác mẹ (2 Sa-mu-ên 13), và con trai thứ hai trở thành kẻ sát nhân (2 Sa-mu-ên 13:23-39). Nhưng Đa-vít đứng ngó và không làm gì cả. Đó là vì ông biết mình cũng phạm những tội tương tự.

Xin đọc 2 Sa-mu-ên 11:15-25. Những câu này nói gì về Giô-áp?

Giô-áp có cùng một nan đề. Sự dính máu của Áp-ne trên tay ngăn cản ông cứu mạng sống của một người tốt. Vì thế Giô-áp cộng thêm vào bảng danh sách tội ác mình tội đồng lõa sát hại U-ri. Xin để ý trong 2 Sa-mu-ên 11:17 rằng U-ri không phải là nạn nhân duy nhất. Giô-áp cũng sai vài tội khác theo trong cuộc tấn công ngu xuẩn để làm mọi việc dường như có thật đối với những người khác. Chúng ta biết từ cuộc đời Đa-vít rằng Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót và tha thứ chúng ta. Nhưng những hậu quả của một bản tính bị hủy hoại và sự thiếu thành thật là điều chúng ta sẽ phải mang theo với mình.

Trong thí dụ trước đây, Giô-áp vâng lệnh Đa-vít. Bây giờ đọc 2 Sa-mu-ên 18:5-15. Hành động của Giô-áp ở đây nói gì về ông ta? Ông ta có thể bào chữa thế nào về hành động của mình?

Xin để ý Giô-áp làm theo lệnh của Đa-vít dù phải phạm điều răn của Chúa. Nhưng ông ta không ngần ngại bất tuân lệnh vua khi ông có cơ hội để được lợi. Suy cho cùng, nếu Áp-sa-lôm thành công trong cuộc phản loạn, có thể Giô-áp đã bị giết (2 Sa-mu-ên 19:5, 6). Dường như Giô-áp chỉ nghĩ đến mình. Chúng ta cũng thường sa vào cạm bẫy này như thế nào?

Giô-áp: Nhà Chính Khách

2 Sa-mu-ên 13 nói về chuyện Áp-sa-lôm giết người anh cùng cha khác mẹ là Am-nôn. Sau khi giết Am-nôn, Áp-sa-lôm chạy trốn và đợi đúng lúc sẽ trở về. Đa-vít ở trong một tình trạng vô cùng khó xử. Am-nôn có tội vì hãm hiếp em gái cùng cha khác mẹ là Ta-ma, em của Áp-sa-lôm. Dường như Đa-vít bị “tê liệt” khi nhớ đến tội của chính mình. Đa-vít không thể trừng phạt Áp-sa-lôm. Tự quyền quyết định, Áp-sa-lôm trả thù Am-nôn về tội hãm hiếp em gái mình và phục hồi lại danh dự gia đình. (Danh dự và sỉ nhục rất quan trọng trong văn hóa Do Thái thời Đa-vít.) Am-nôn, con trưởng của Đa-vít, đã chết. Điều này có nghĩa là Áp-sa-lôm là người kế vị ngai vàng nếu vua qua đời. Đa-vít bị cầu xé giữa sự buồn thảm về cái chết của con mình, tình yêu thương đối với Áp-sa-lôm, và sự hiểu biết rằng tất cả mọi xáo trộn này bắt đầu từ tội của chính mình.

Bây giờ Giô-áp quyết định tham gia. Nhưng Giô-áp không thể trực tiếp thảo luận vấn đề này với vua Đa-vít. Vì thế Giô-áp dùng một người nữ khôn khéo ở Thê-cô-a.

Hãy đọc 2 Sa-mu-ên 14. Chuyện người đàn bà ở Thê-cô-a trong đoạn này nói gì với chúng ta về tình yêu thương và sự tha thứ của Đức Chúa Trời? Đồng thời, đoạn này nói gì với chúng ta về Giô-áp?

Câu chuyện Giô-áp đặt trong miệng người đàn bà cho thấy Giô-áp biết về tình yêu thương lớn của Đức Chúa Trời đối với tội nhân. Thần đạo của Giô-áp thì đúng. Nhưng ông chỉ biết thần đạo đó trong đầu mình chứ không phải trong lòng. Cuộc đời ông đầy sự báo thù và thiếu sự tha thứ. Giô-áp trở nên cứng lòng về tình yêu thương của Đức Chúa Trời trong cuộc đời mình. Đối với ông, mọi sự, ngay cả tôn giáo, đều có một mục đích chính trị để cải tiến địa vị của mình. Giô-áp hiểu rằng Áp-sa-lôm có thể làm vua. Vì thế Giô-áp muốn lấy lòng chàng. Nhưng Giô-áp và Áp-sa-lôm như hai địch thủ ngang tài nhau. Giô-áp không được một lời cảm ơn về sự giúp đỡ đem Áp-sa-lôm trở về. Áp-sa-lôm chỉ muốn dùng ông. Chàng mau chóng tỏ cho Giô-áp thấy chàng cũng khôn ngoan và nguy hiểm như ông. Áp-sa-lôm đốt ruộng của Giô-áp để bắt buộc ông phải dàn xếp một buổi họp mặt với Đa-vít (2 Sa-mu-ên 14:28-33). Nhờ vào những hành động của Giô-áp, nước của Đa-vít bây giờ đang bị một cuộc phản loạn kinh khủng dẫn đến nội chiến.

Thật rất dễ dàng để tham vọng cá nhân, sự kiêu ngạo, và ước vọng ảnh hưởng những hành động chúng ta. Bạn học thế nào để nhận ra các điều này ở trong mình? Làm thế nào qua ân điển Đức Chúa Trời, bạn có thể dẹp bỏ chúng trước khi chúng dẫn bạn đến sự hủy diệt?

Sống Bởi Gươm Giáo

Xin đọc 2 Sa-mu-ên 20. Một lần nữa chúng ta thấy Giô-áp có phần nào ở đây? Giô-áp bị trừng phạt thế nào về các hành động của mình?

A-ma-sa và Giô-áp là anh em họ (2 Sa-mu-ên 17:25). A-ma-sa là quan tổng binh cho đạo quân của Áp-sa-lôm. Sau khi Giô-áp bất tuân lệnh vua và giết Áp-sa-lôm (2 Sa-mu-ên 18:5, 14), Đa-vít muốn bỏ Giô-áp. Đa-vít hứa A-ma-sa chức tổng binh trong đạo quân mình (2 Sa-mu-ên 19:13). Nghĩ cho cùng, chính kế hoạch của Giô-áp đã khởi đầu cho sự phản loạn. Đa-vít có lệnh này không phải vì tức giận Giô-áp về tội giết Áp-sa-lôm nhưng cũng vì lý do chính trị. Sự lựa chọn A-ma-sa sẽ đem lại sự hòa bình cho đạo quân trung thành với Áp-sa-lôm.

2 Sa-mu-ên 20:1, 2 nói gì về tình hình chính trị ở Y-sơ-ra-ên?

Đa-vít coi thường Giô-áp và hứa chức tổng binh cho A-ma-sa. Và bây giờ Đa-vít sai A-ma-sa đi nhóm hiệp đạo quân để chống lại cuộc phản loạn mới. Nhưng A-ma-sa không thể làm đúng kỳ hạn. Sau đó, Đa-vít sai A-bi-sai, em của Giô-áp, và tin cậy chàng hơn là Giô-áp. Khi Giô-áp và A-ma-sa gặp nhau, Giô-áp giết A-ma-sa. Việc sát hại A-ma-sa thật quá bất ngờ (câu 8-10). Giô-áp tàn nhẫn giết người anh họ chỉ vì ông bị bỏ qua một bên và không còn là số một nữa.

Một người trẻ tuổi thuộc phe Giô-áp cho những hành động của Giô-áp là đúng bằng cách nói rằng Giô-áp đã giúp vua Đa-vít. Chàng làm mọi người tin rằng trung thành với Đa-vít nghĩa là trung thành với Giô-áp mặc dù Đa-vít đã muốn phân rẽ khỏi Giô-áp. Chàng làm họ tin rằng trung thành với Giô-áp nghĩa là Giô-áp có “quyền” giết A-ma-sa.

Giô-áp dùng lời nói dối để phản bội A-ma-sa. Chúng ta phải cẩn thận đừng phản bội người tin cậy chúng ta bằng cách dùng một thủ đoạn dơ bẩn. Xin để ý Ma-thi-ơ 7:12 có thể dùng trong trường hợp này.

Chỗ Đứng Cuối Cùng Của Giô-áp

Thời gian thật đúng lúc. Đa-vít đã già, không thể giữ ấm áp ban đêm. Người ta tìm được một cô gái trẻ đẹp và dẫn đến cùng vua. Nàng sẵn sàng và hầu hạ vua. Người viết chuyện nói rõ Đa-vít không thân cận với nàng (1 Các Vua 1:1-4). Điều này cho thấy ông rất yếu. Đa-vít không “biết” người nữ trẻ đẹp A-bi-sác và vua không biết việc gì xảy ra trong nước. A-đô-ni-gia, con trai lớn nhất còn sống sót, bây giờ quyết định đã đến lúc ông cần sắp đặt để lên ngôi vua.

Xin đọc 1 Các Vua 1. Trong đoạn này, Giô-áp đang tính làm gì? Điều này nói thêm chi tiết gì về ông?

---

1 Các Vua 1:7 cho thấy Giô-áp là một trong các nhân vật quan trọng trong cuộc phản loạn chống lại Đa-vít. Như ông đã làm nhiều lần trước đây, Giô-áp cứ tiến tới và hành động. Ông nghĩ rằng Đa-vít già nua sẽ không có quyền lực để làm gì về điều này. Nhưng lần này, Đa-vít hành động với sự giúp đỡ của Bát-sê-ba và tiên tri Na-than. Tiên tri ngăn ngừa Giô-áp và A-đô-ni-gia thực hiện chương trình của họ. Đa-vít ngăn chặn họ bằng cách công khai tuyên bố Sa-lô-môn sẽ đồng làm vua.

Dường như Giô-áp đã bỏ Đức Chúa Trời hoàn toàn ra khỏi đời sống mình. Trong khi ông có nhiều kiến thức về Đức Chúa Trời, Ngài dường như không có phần nào trong đời sống Giô-áp. Ông quên rằng Đức Chúa Trời không phải là Đa-vít. Ngài không thể bị lừa gạt. Sự trừng phạt có thể không đến ngay lập tức. Nhưng hình phạt sẽ đến, nếu không trong đời này thì sẽ ở sự phán xét cuối cùng. Vào ngày cuối cùng trong đời này, ngay cả khi ngày đó rất dài, “Ai gieo giống chi, thì gặt giống nấy” (Ga-la-ti 6:7).

Trước sự phán xét cuối cùng, vẫn luôn có sự thương xót. Giô-áp có một cơ hội cuối. Sa-lô-môn không trừng phạt Giô-áp vì hỗ trợ A-đô-ni-gia. Vua cũng để Giô-áp giữ địa vị mình. Nhưng Giô-áp không ăn năn và không xin lỗi. Ông tham gia vào cuộc phản loạn thứ hai. Khi thất bại, Giô-áp cuối cùng hiểu được tình trạng của mình nghiêm trọng thế nào. Ông trốn tới đền thờ và nắm sừng của bàn thờ. Nhưng ông quên rằng bàn thờ chỉ là nơi an toàn cho những người vô ý giết người (Xuất Ê-díp-tô Ký 21:14). Quá khứ của Giô-áp cuối cùng đã theo kịp ông. Con người sống bởi gươm bây giờ chết vì gươm (1 Các Vua 2:28-35).

Dù Giô-áp tội lỗi thế nào, mọi việc ông làm có thể được Chúa tha thứ nếu Giô-áp đến với Ngài trong đức tin và sự ăn năn. Còn về bạn và lỗi lầm của bạn thì sao? Sự tha thứ vẫn có đó, nếu bạn sẵn lòng chấp nhận cho mình.

Thứ Sáu *19 Tháng 11

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Chúng ta nên nắm lấy lẽ thật và để lẽ thật nắm lấy chúng ta. Như vậy, chúng ta có lẽ thật ở trong mình, và chúng ta ở trong lẽ thật. Đời sống và bản tính chúng ta sẽ bày tỏ rằng lẽ thật kết trái tốt trong chúng ta. Lẽ thật khiến chúng ta thánh thiện hơn, và khiến chúng ta thích hợp để sống với các thiên sứ trên nước trời. Lẽ thật chúng ta có đến từ thiên đàng. Khi tôn giáo này ở trong lòng ai, thì bắt đầu công việc thanh tẩy người đó. Vì tôn giáo của Đức Chúa Giê-su không bao giờ làm một người hung dữ hay thô lỗ. Tôn giáo của Chúa không làm người cầu thả hay cứng cõi. Lẽ thật, đến từ Đức Chúa Trời, khiến người ta trở nên cao thượng, lịch sự, tử tế, yêu thương, và trong sạch. Lẽ thật đó cất đi lòng cứng cõi, sự ích kỷ, lòng yêu mến thế gian, và khiến người ta không còn kiêu hãnh và có những tham vọng thế gian.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Signs of the Times*, ngày 9 tháng 5, 1878.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Chúng ta đi bao xa để bày tỏ lòng trung thành đối với gia đình, chủ nhân, và quốc gia? Có những giới hạn nào cho các mối tương giao quan trọng này?
- 2 Hãy đọc lại câu của Ellen G. White trong bài học hôm nay. Bạn tìm được bằng chứng nào là lẽ thật đã thay đổi đời sống mình? Trong khi quan trọng để tập trung vào Đấng Christ chứ không vào mình, chúng ta cũng cần thành thật với chính mình là chúng ta đứng ở đâu trong đức tin (2 Cô-rinh-tô 13:5).
- 3 Người ta làm nhiều hành động gian ác vì nói rằng, “Tôi chỉ tuân theo lệnh.” Là Cơ Đốc nhân, chúng ta xử sự thế nào trong những hoàn cảnh chúng ta được lệnh làm điều mà chúng ta biết là sai? Quan trọng hơn, làm thế nào chúng ta phát triển đức tin để đứng vững? Điều này có nghĩa là phải bất tuân lệnh khi lệnh đó có thể rất đắt giá cho chúng ta và cho những người thân yêu.
- 4 Có thể tha thứ và quên đi khi chúng ta bị tổn thương chẳng? Có những nguyên tắc nào chúng ta học được từ bài học tuần này về sự tha thứ, thiếu sự tha thứ, và những kết quả của việc không tha thứ.
- 5 Vua dầu hỏa John D. Rockefeller dùng những cách gian dối để mua sự kinh doanh của những người cạnh tranh với ông. Ông bào chữa cho những hành động mình bằng cách nói với họ rằng họ cần bán công ty cho ông để ông gánh tất cả sự may rủi của việc kinh doanh dầu cho họ. Ông nói với họ, “Hãy vô trong tàu,” làm như ông muốn ban ân huệ cho họ. Nhưng sự thật là ông đã nuốt chửng họ. Từ câu chuyện này chúng ta học được bài học nào về việc dễ dàng ra sao để bào chữa cho các hành động sai lầm và gian dối?